

ผลของการให้การปรึกษากลุ่ม
ตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมต่อ
การเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง
คดียาเสพติดในทัณฑสถานหญิงกลาง
กรุงเทพมหานคร

THE EFFECT OF EXISTENTIAL GROUP COUNSELING ON THE SELF-ESTEEM OF FEMALE PRISONERS IN A NARCOTIC CASE OF THE CENTRAL WOMEN'S CORRECTIONAL INSTITUTION, BANGKOK METROPOLITAN

ทศวลัย ทองเนื้อแปด¹

■ บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบการเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขัง คดียาเสพติดในทัณฑสถานหญิงกลางก่อนและหลังการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมและ (2) เปรียบเทียบความแตกต่างการเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดในทัณฑสถานหญิงกลางระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด ทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2558 ที่มีอายุตั้งแต่ 18-30 ปี จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจคุณค่าแห่งตนและมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 และโปรแกรมให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การทดสอบเครื่องหมาย ทดสอบค่าวิลคอกซัน

¹ นักศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด หลังจากได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) ผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด มีการเห็นคุณค่าในตนเองระยะติดตามผลเพิ่มขึ้นกว่าระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

คำสำคัญ : การให้การปรึกษากลุ่ม การให้การปรึกษาแบบภวนิยม การเห็นคุณค่าแห่งตน ผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ทักษะสถานหญิงกลาง

■ Abstract

This study aims to (1) compare the results of the female prisoners in narcotic offenses in the pre-trial period and post-trial period using the Existentialism Theory (2) to compare the differences in the self-esteem of the female prisoners in narcotic offenses in the post-trial period and the follow-up period of consultation.

The samples used in this research are of 10 female prisoners, aged 18-30 years old, in narcotic offenses at the Central Women's Correctional Institution, Bangkok Metropolitan in 2015. They were selected by simple random sampling. This research used a self-esteem inventory as an instrument together with the program of group consulting with the Existentialism Theory. The validity of the self-esteem inventory was .88. The statistics

used in this research were tested with non-parametric Wilcoxon.

The results showed that (1) after the female prisoners in narcotic offenses received group counseling with the Existentialism Theory the level of self-esteem was higher than during the pre-trial period up to a level of statistical significance of .05 and (2) during the follow-up period the level of self-esteem of the female prisoners in narcotic offenses increased over a statistical significance of .05.

Keywords: Group counseling Existentialism Theory Self-esteem Female prisoners Narcotic offenses Central Women Correctional Institution

■ บทนำ

กรมราชทัณฑ์ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องปฏิบัติภารกิจให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่ว่า “กรมราชทัณฑ์เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง เพื่อคืนคนดีมีคุณค่า สู่สังคม” โดยมีพันธกิจหลัก 2 ประการคือ ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชญา และบำบัดฟื้นฟู แก้ไข พฤตินิสัยของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพแต่อาจจะเนื่องมาจากการที่มีผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี และ

จากสถิติผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด ย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 ถึง 2555 พบว่ามีผู้กระทำความผิดซ้ำเฉลี่ยมากถึงร้อยละ 5 (สำนักปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา สำนักวิจัยและพัฒนา ระบบงานราชทัณฑ์ (2549) เรื่อง “การเฝ้าระวังผู้ต้องขังคดียาเสพติดมิให้กระทำความผิดซ้ำ” กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังวัยหนุ่มสาว อายุ 28-25 ปี ที่กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด จำนวน 248 คน จากเรือนจำ/ทัณฑสถาน 6 แห่ง ได้แก่ ทัณฑสถานหญิงกลาง ทัณฑสถาน วัยหนุ่มกลาง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น เรือนจำกลาง ระยอง และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา ผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดใน 2 ลักษณะคือ 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดครั้งแรกได้แก่ ธรรมชาติ แห่งช่วงวัยของวัยรุ่น คือความซุกซนของ ความอยากรู้อยากเห็น สาเหตุอันเนื่องมาจากเพื่อน ปัญหาการกดดันจากครอบครัว สาเหตุความ จำเป็นด้านอาชีพและปากท้อง เกิดและเติบโตขึ้น ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยยาเสพติด 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำในครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 คือ ความอ่อนแอภายในจิตใจของ ตนเอง การกลับสู่สิ่งแวดล้อมทางสังคมเดิม เรื่องเกี่ยวกับเงิน และการอยู่รอด ระยะเวลาที่ถูกคุมขัง ในครั้งแรกส่วนใหญ่ไม่รุนแรงทำให้ ผู้ต้องขังไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดอีก

จากสภาวะการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ ผู้ต้องขังต้องเผชิญเมื่อเข้ามาอยู่ภายใต้ การควบคุมของเรือนจำ/ทัณฑสถานนั้นทำให้ ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อตนเองและสังคม

ไปในทางลบ คิดว่าตนเองเป็นคนเลว คนชั่ว หมดความนับถือตนเอง และคิดว่าตนเองเป็น กลุ่มคนที่แปลกแยกจากผู้อื่นในสังคม คิดว่า เป็นที่รังเกียจของสังคม ซึ่งเป็นผลให้คุณค่า แห่งตนเองลดลง เพราะคิดว่าตนเองไร้ค่า ดังนั้น เมื่อได้รับการปล่อยตัวแล้วมักจะประสบปัญหา หลายประการเช่นปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับ สิ่งแวดล้อมใหม่ ปัญหาการประกอบอาชีพ ปัญหาด้านการยอมรับจากสังคมภายนอก เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้ส่งผลทำให้ ผู้พ้นโทษได้รับความยากลำบากในการ ดำรงชีวิตอย่างปกติแล้วการแสวงหาทางออก ให้กับชีวิตตนเองจนต้องหวนกลับไปกระทำความ ผิดซ้ำอีกหากมิได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ซึ่ง วอลส์ (Walz, 1993, p.47 อ้างถึงใน อัครพรพรณ ขวัญชื่น, 2544, หน้า 3) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มี คุณค่าแห่งตนต่ำ มักมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม ทำร้ายตนเอง ใช้ยาเสพติดหรือสารเสพติด ก่ออาชญากรรมและโจรกรรม

ถึงแม้จะมีการช่วยเหลือผู้ต้องขังที่จะได้รับ การพ้นโทษในหลายกรณี เช่น การให้การศึกษ การฝึกอาชีพ ระบบชุมชนบำบัด โรงเรียนวิวัฒน์ พลเมืองราชทัณฑ์ และการอบรมเตรียมความ พร้อมก่อนปล่อยแต่ยังมีผู้ต้องขังส่วนหนึ่งที่ หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก ผู้ศึกษาในฐานะ เป็นพยาบาลวิชาชีพประจำสถานพยาบาล ทัณฑสถานหญิงกลาง กรมราชทัณฑ์ ตระหนักถึง ปัญหาดังกล่าวและอยากจะหาวิธีแก้ปัญหา ซึ่งจากการวิเคราะห์เป้าหมายหลักของ กรมราชทัณฑ์คือการคืนคนดี หมายถึง การทำให้ คนตระหนักและประพฤติตนอยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสังคม และสิ่งสำคัญคือ มีคุณค่า นั่นคือ บุคคลนั้นจะต้องรู้สึกว่าคุณค่า

มีคุณค่าสามารถประกอบอาชีพสุจริตไม่เป็นภาระต่อสังคม สามารถใช้ชีวิตอย่างปกติสุขในทางที่ถูกที่ควรและไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก

ทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม หมายถึงวิธีการให้การปรึกษาผู้รับบริการโดยให้เสรีภาพแก่ผู้รับบริการในการค้นหาความหมายของชีวิตและการตระหนักรู้ตนเองสามารถยอมรับในเสรีภาพและความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเองในตนเองสภาพปัจจุบัน ตลอดจนการวางแผนจัดการและเลือกดำเนินชีวิตของตนเองอย่างอิสระและมีคุณค่า มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตและอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม โดยกระบวนการให้การปรึกษายังรวมถึงการให้กำลังใจ การสนับสนุนสมาชิกโดยการฟัง ร่วมรับรู้ประสบการณ์ของสมาชิก ซึ่งจะช่วยให้ผู้ต้องขังได้ตระหนักและเข้าใจในสิ่งที่ตนกระทำอยู่อย่างมีความหมาย มีเสรีภาพในการวางแผนเป้าหมายในชีวิต มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544, หน้า105) อีกทั้งจากงานวิจัยของศรีวัฒนา ยะภาคคะนอง และคณะกลุ่มงานพัฒนาระบบด้านทัณฑวิทยา สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานราชทัณฑ์ (2549) เรื่องแบบแผนการดำเนินชีวิตผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ ชี้ให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรมของผู้ต้องขัง โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ มักมองตนในแง่ลบ คิดว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่มีความสำคัญ เกิดความรู้สึกว่าตนเองต่ำต้อย ไม่มีศักดิ์ศรี ไม่มีประโยชน์แก่คนอื่น ความคิดต่อมาคือ ไม่มีใครรัก คุณสมบัติที่มีอยู่ในตัวตามสภาพไม่มีอะไรน่าชื่นชม ทำให้คนกลุ่มนี้

กล้ากระทำผิดได้ง่ายเพราะคิดว่าตนเองไม่มีคุณค่า ความคิดใคร่ครวญอย่างรอบคอบก่อนลงมือกระทำ ความผิดจึงไม่เกิด คนกลุ่มนี้จึงตัดสินใจกระทำความผิดได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น การสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจด้วยการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองให้กับผู้ต้องขังจึงเป็นปัจจัยที่น่าสนใจ โดยการทำให้ผู้ต้องขังประเมินและตัดสินตนเองว่ามีคุณค่า มีความสามารถและมีความเชื่อมั่นในตนเองที่จะกระทำการสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงจนเป็นที่น่าพอใจในวิถีทางที่ถูกต้อง เพราะถ้าบุคคลได้รับการเสริมสร้างและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างต่อเนื่อง บุคคลก็จะมีแนวโน้มการมองเห็นคุณค่าของตนเองให้อยู่ในระดับที่สร้างสรรค์ไม่ทำลายสมดุลของจิตใจ เปรียบเสมือนการให้ภูมิคุ้มกันและเป็นเกราะป้องกันตนเองของผู้ต้องขังที่พ้นโทษจากปัญหาต่าง ๆ ได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องผลการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีภวนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงในคดีอาเสพติด โดยจัดโปรแกรมในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองอย่างสร้างสรรค์ให้กับผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ เพื่อคืนคนดีมีคุณค่าสู่สังคม และจะไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก

■ วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงคดีอาเสพติด ทัณฑสถานหญิงกลาง ก่อนและหลังให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการเห็น

คุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังคดียาเสพติด
ทัณฑสถานหญิงกลาง ระยะหลังการทดลองและ
ระยะติดตามผลการให้การปรึกษากลุ่มตาม
ทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม

■ วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยใช้แบบแผน
การวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (One Group Pretest-
Posttest Design) ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย ขั้นตอนดำเนินการทดลอง และ
การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ
ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดในทัณฑสถานหญิง
กลาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2558 ที่มีอายุ
ตั้งแต่ 18-30 ปี จำนวน 100 คน ที่มีคะแนน
การเห็นคุณค่าแห่งตนต่ำ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ
ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดในทัณฑสถานหญิง
กลาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2558 ที่มีอายุ
ตั้งแต่ 18-30 ปี จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาโดย
การทำแบบวัดคุณค่าแห่งตนและมีคะแนน
คุณค่าแห่งตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 70 คะแนน และ
สุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มที่สมัครใจเข้าร่วมการ
ทดลอง จำนวน 10 คน

1.3 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการ
สุ่มอย่างง่าย ตามคุณสมบัติดังนี้

1.3.1 เป็นผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด
คดีเด็ดขาด กำหนดระยะเวลาพักโทษอยู่
ระหว่าง 1 - 2 ปี

1.3.2 มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี

1.3.3 มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์
สามารถติดต่อสื่อสารรู้เรื่อง

1.3.4 สามารถอ่านและเขียน
ภาษาไทยได้

1.3.5 เป็นผู้ที่ยินดีให้ความร่วมมือ
ในการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวัดการเห็นคุณค่าแห่งตน
มีลักษณะเป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบ
จำนวน 30 ข้อ ใช้วัดก่อน หลัง และระยะ
ติดตามผลการทดลอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ
0.88

2.2 โปรแกรมการให้การปรึกษากลุ่ม
ตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม จำนวน
10 ครั้ง ครั้งละ 60-90 นาที ดังนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ

ครั้งที่ 2 การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน
ทั่วไปได้แก่ลักษณะทางกายภาพของตนเอง
ความเชื่อมั่นในตนเอง

ครั้งที่ 3 การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน
ทั่วไป ได้แก่การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ

ครั้งที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง
ด้านทั่วไป ได้แก่ การปรับตัวให้เหมาะสมกับ
สถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ

ครั้งที่ 5 การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน
ครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างตนเองกับ
บุคคลในครอบครัว

ครั้งที่ 6 การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน
ครอบครัว ได้แก่ การรับรู้ความรู้สึกที่บุคคล
ในครอบครัวมีต่อตนเอง และการยอมรับของ
ครอบครัว

ครั้งที่ 7 การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน

สังคม ได้แก่ ความเป็นที่ชื่นชอบในกลุ่มเพื่อน
ครั้งที่ 8 การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน
สังคม ได้แก่ การได้รับการยกย่องในกลุ่มเพื่อน
หรือบุคคลในสังคม

ครั้งที่ 9 การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน
สังคม ได้แก่ การรู้สึกว่ามีประโยชน์และ
เป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ครั้งที่ 10 ปัจฉิมนิเทศ

3. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง
กลุ่มเดียวใช้แบบแผนการวิจัยแบบทดสอบ
ก่อน-หลังการทดลอง (One Group Pretest-
Posttest Design) โดยดำเนินการเป็นขั้นตอน
ดังนี้

3.1 ก่อนการทดลองผู้วิจัยให้ผู้ต้องขังหญิง
คดีอาญาเสกติดจำนวน 10 คน ทำแบบทดสอบ เป็น
คะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)

3.2 ขณะทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดลอง
ด้วยตนเอง ดังนี้

ดำเนินการตามโปรแกรมให้ผู้ต้องขังหญิง
คดีอาญาเสกติดได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตาม
ทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม เข้าร่วมกลุ่มกัน
สัปดาห์ละ 3 ครั้งในวันจันทร์ พุธ และศุกร์ เวลา
13.00 - 14.00 น. เป็นเวลา 10 ครั้งติดต่อกัน

3.3 หลังการทดลองเมื่อสิ้นสุดโปรแกรม
ให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบ
ภวนิยม ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองตอบแบบวัดการ
เห็นคุณค่าแห่งตนฉบับเดียวกันกับที่ใช้วัดใน
ระยะก่อนการทดลองเป็นคะแนนหลังการ

ทดลอง (Post-test)

3.4 ขั้นตอนติดตามผลหลังจากจบการ
ทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยนัดผู้เข้าร่วมวิจัย
ตอบแบบวัดการเห็นคุณค่าแห่งตนฉบับเดิมที่ใช้
ในการวัดในระยะก่อนการทดลองและหลัง
การทดลองเพื่อวัดคุณค่าแห่งตนทั้งกลุ่มทดลอง
เป็นคะแนนในระยะติดตาม (follow-up)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลัง
การให้การปรึกษา ใช้การทดสอบด้วยสถิติ
นินพารามेटริกซ์ (Nonparametric statistics)
โดยการทดสอบเครื่องหมาย (Sign Test) ของ
วอร์นดี แสงประทีป (วอร์นดี แสงประทีป,
2545: 289) เนื่องจากต้องการทราบทิศทาง
การเปลี่ยนแปลงและกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก

4.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ
ผลของการให้การปรึกษากลุ่มก่อนการทดลอง
หลังการทดลอง และระยะติดตามการทดลอง
โดยใช้การทดสอบเครื่องหมายโดยการทดสอบ
ค่าวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs
signed Ranks Test)

5. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบวัดการเห็น
คุณค่าแห่งตนก่อนและหลังให้การปรึกษากลุ่ม
ตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม มาวิเคราะห์
เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนการเห็น
คุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงคดีอาญาเสกติด
ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 5.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ก่อนและหลัง
 ให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการศึกษาระบบนิเวศ

ผู้ต้องขังหญิง (N)	คะแนนก่อน การทดลอง T_1E_1	คะแนนหลัง การทดลอง T_2E_1	ทิศทางของ ความแตกต่าง $T_1E_1 - T_2E_1$	เครื่องหมาย
1	93	124	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
2	98	127	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
3	97	125	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
4	95	134	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
5	93	129	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
6	92	127	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
7	96	123	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
8	99	141	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
9	99	133	$T_2E_1 > T_1E_1$	+
10	94	130	$T_2E_1 > T_1E_1$	+

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 5.1 พบว่า
 คะแนนคุณค่าแห่งตนหลังการให้การปรึกษา
 กลุ่มตามทฤษฎีการศึกษาระบบนิเวศมีคะแนน
 เพิ่มขึ้น ทิศทางของความแตกต่าง มีเครื่องหมาย

เป็นบวกทั้งหมด แสดงว่าระดับคุณค่าแห่งตน
 ของผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติดเพิ่มขึ้น ซึ่ง
 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 5.2 การเปรียบเทียบคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด ก่อนและหลัง
 การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการศึกษาระบบนิเวศ แยกเป็นรายกรณี

ผู้ต้องขังหญิง	ผลต่างของคะแนน		ผลต่างของคะแนน	อันดับ	R^+	R^-
	ก่อน T_1E_1	หลัง T_2E_1	$T_1E_1 - T_2E_1$			
1	93	124	31	4	+4	-
2	98	127	29	3	+3	-
3	97	125	28	2	+2	-
4	95	134	39	9	+9	-
5	93	129	36	7	+7	-
6	92	127	35	6	+6	-
7	96	123	27	1	+1	-
8	99	141	42	10	+10	-
9	99	133	34	5	+5	-
10	93	130	37	8	+8	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

T = 0

จากตารางค่าวิกฤต (Critical Value) ของ T ในวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched Pairs signed Ranks Test) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543 : 202) ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ 0 (N = 10) ซึ่งน้อยกว่าค่า T ที่เปิดได้จากตาราง (8)

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 5.2 ปรากฏว่าการจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนมีค่าเป็นบวกทั้งหมด ค่า T ที่คำนวณได้จึงเท่ากับ 0 แสดงว่าการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมสามารถทำให้ระดับคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ก่อน-หลัง การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม โดยใช้การทดสอบค่าวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs signed Ranks Test)

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn	Q.D.	The Wilcoxon Matched Pairs signed Ranks Test	P-value
ก่อนทดลอง	10	95.5	2.67	-2.803	.005*
หลังทดลอง	10	129.3	5.47		+3

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 5.3 ปรากฏว่า ก่อนและหลังการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมมีระดับคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จึงสรุปผลได้ว่า ภายหลังการทดลองผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดมีการเห็นคุณค่าแห่งตนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 5.4 การเปรียบเทียบคะแนนการเห็นคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด หลังการ ทดลอง และระยะติดตาม แยกเป็นรายกรณี

ผู้ต้องขังหญิง	คะแนนคุณค่าแห่งตน		ผลต่างของคะแนน $T_3E_1 - T_3E_1$	อันดับ		R ⁺
	หลัง T_2E_1	ระยะติดตาม T_3E_1				
1	124	128	4	3	+3	-
2	127	130	3	2	+2	-
3	125	130	5	5.5	+5.5	-
4	134	134	0	-	-	-
5	129	135	6	8	+8	-
6	127	132	5	5.5	+5.5	-
7	123	124	11	+1	-	-
8	141	141	0	-	-	-
9	133	138	5	5.5	+5.5	-
10	130	135	5	5.5	+5.5	-

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

T = 0

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 5.4 ปรากฏว่า การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนมีค่าเป็นบวก และค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ $T = 0$ ซึ่งน้อยกว่า ค่า T ที่เปิดได้จากตาราง $T = 3$ ($N = 8$) แสดงว่า การให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษา

แบบภวนิยมสามารถทำให้ระดับคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติดในระยะ ติดตามผลการทดลองเพิ่มขึ้นกว่าหลังการทดลอง

ตารางที่ 5.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ภายหลังการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม หลังการทดลอง- ระยะติดตามผลการทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Matched Pairs signed Ranks Test)

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn	Q.D.	The Wilcoxon Matched Pairs signed Ranks Test	P-value
หลังทดลอง	10	129.3	5.47	2.552	.011*
ติดตามผล	10	132.7	4.96		3

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 5.5 ปรากฏว่า หลังการทดลองกับระยะติดตามผลให้การ ปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยม มีระดับคะแนนคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ .05

จึงสรุปผลได้ว่า ระยะติดตามผลการทดลอง ผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติดมีการเห็นคุณค่า แห่งตนสูงขึ้นกว่าระยะหลังการทดลอง ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

■ สรุปผลการวิจัย

1) ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด หลังจากได้รับการ ให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษา แบบภวนิยม มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2) ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด มีการเห็น คุณค่าในตนเองระยะติดตามผลสูงกว่าระยะ หลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

6. อภิปรายผล

6.1 ผลการทดลองพบว่า ผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ที่ได้รับการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมมีคุณค่า แห่งตนในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อน การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ เนื่องมาจากลักษณะของสมาชิกกลุ่มเป็นผู้ที่ เหมาะสมกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม สมาชิก กลุ่มทุกคนเป็นผู้ที่มีสภาพปัญหาที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้ต้องขังเป็นผู้ที่ขาดอิสรภาพถูกจำกัด สิทธิเสรีภาพและถูกควบคุมด้วยกฎ ระเบียบ ที่เคร่งครัด ต้องปฏิบัติตามตารางปฏิบัติ กิจวัตรประจำวันตามปกติของทัณฑสถาน และ

อยู่ภายในสิ่งแวดล้อมที่จำกัด ทั้งในด้านการกิน อยู่ หลับนอนทำให้เกิดความรู้สึกไม่เห็นคุณค่าในตนเอง รู้สึกว่าตนไม่มีความสำคัญ และรู้สึกหดหู่ ท้อแท้ ไม่มีความภาคภูมิใจในตนเอง การเข้ากลุ่มจะทำให้สมาชิกมีโอกาสสร้างสัมพันธภาพ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด ได้รับความรู้สึกอัดอั้นใจที่มีต่อปัญหาต่าง ๆ มีเพื่อนคอยแนะนำให้กำลังใจ นอกจากนี้การเข้าร่วมกลุ่มยังทำให้สมาชิกรู้จักตนเองมากขึ้น มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และพร้อมที่จะเลือกดำเนินชีวิตตนเองอย่างเหมาะสม โดยกระบวนการกลุ่มได้กระทำต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 10 ครั้ง และนอกจากนี้ผู้ต้องขังที่เข้าร่วมกลุ่มยังมีความสนใจและให้ความร่วมมือทุกขั้นตอนของการเข้าร่วมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้เข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับความหมายของชีวิตและคุณค่าของการดำรงอยู่ รับรู้และเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาที่ทำให้ชีวิตที่ผ่านมาไร้ความหมาย สำนึกถึงความรับผิดชอบและความเป็นเจ้าของในชีวิตตนเองที่จะทำให้ชีวิตของตนมีคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คูเปอร์สมิธ (Coopersmith, 1967: 37) ที่ว่าการให้การปรึกษาแบบกวนิยม มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ประสบกับภาวะวิกฤติในชีวิต ขาดการตระหนักในคุณค่าของตน ดำเนินชีวิตอย่างไร้จุดหมาย ท้อแท้ สิ้นหวัง ไม่เห็นคุณค่าของการดำรงอยู่ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีกวนนิยมเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ สัมพันธภาพภายในกลุ่มจะก่อให้เกิดบรรยากาศแห่งการยอมรับ เกิดความรู้สึกอบอุ่น เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เกิดความ

รู้สึกไว้วางใจ พร้อมทั้งจะพูดคุยหรือเปิดเผยความไม่สบายใจ ความคับข้องใจต่าง ๆ ออกมา โดยมีสมาชิกกลุ่มคอยรับฟัง ช่วยเหลือและให้กำลังใจ และมีผู้ให้การปรึกษาคอยอำนวยความสะดวก เพื่อให้การให้การปรึกษาดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรยากาศของกลุ่มจะทำให้สมาชิกรู้สึกว่าตนเองไม่โดดเดี่ยวยังมีคนอื่นอีกมากที่มีสภาพปัญหาคล้ายหรือเหมือนกับตน ทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกสบายใจ รู้จักและเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเองตามสภาพความเป็นจริงมองเห็นปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาของตนได้ อีกทั้งผู้ให้การปรึกษายังช่วยให้ผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ได้ค้นพบความหมายจากสถานการณ์ของชีวิตส่งผลให้ผู้ต้องขังเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา อุปสรรคที่ตนต้องทุกข์ทรมานพัฒนามุมมองใหม่ให้แตกต่างไปจากเดิม รับรู้สถานการณ์ที่ประสบอยู่ไปในทางที่ดี มีคุณค่าและมีความหมาย ก่อให้เกิดกำลังใจในการดำรงชีวิตอยู่และก้าวเดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและมีอนาคต

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ ณัฐวลัย สัจจาบรรพต (2554:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีกวนิยมที่มีต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้พิการทางกาย ในสถานสงเคราะห์ผู้พิการและทุพพลภาพ โดยเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้พิการทางกายก่อนและหลังการให้คำปรึกษา พบว่า ผู้พิการทางกายที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษามีการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีกวนิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01

6.2 ผลการทดลอง พบว่า ผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติด ที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมยังคงอยู่จนถึงระยะติดตามผลสูงกว่าระยะหลังการทดลอง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภวนิยม มุ่งความสนใจอย่างชัดเจนไปยังความหมายและคุณค่าของชีวิตมนุษย์ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาของการดำรงอยู่ ใ้บุคคลเผชิญหน้ากับชีวิตของตนด้วยความรับผิดชอบและรู้ตัว ใ้ได้ค้นพบว่าตนคือใคร รู้ถึงสถานการณ์ที่ตนประสบอยู่ว่าเป็นอย่างไร ตนเองต้องการอะไร มีคุณค่าอะไรที่เป็นแหล่งกำลังใจใ้ดำรงชีวิตอยู่ต่อไป และทำอย่างไรใ้ชีวิตของตนมีความหมาย ซึ่งส่งผลใ้ผู้ต้องขังเข้าใจและยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ใ้รู้สถานการณ์ที่ประสบอยู่ไปในทางที่ดี และมีความหมาย พร้อมก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง ด้วยความมุ่งหวังที่จะมีอนาคตที่ดีขึ้นต่อไป นอกจากนี้ยังพบว่า การใ้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมยังช่วยใ้ผู้ต้องขังได้เห็นคุณค่าในการดำรงอยู่ และค้นพบความหมายของชีวิตที่แท้จริงและยั่งยืนทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและระยะยาว สมาชิกที่เข้าร่วมการใ้คำปรึกษาจะมีทักษะในการขจัดความรู้สึกท้อแท้ ล้นหวัง และภาวะไร้ซึ่งคุณค่าและความหมายในชีวิต ซึ่งเป็นภาวะวิกฤติใ้หมดไป สามารถปฏิบัติตนในการเพิ่มความหมายในตนเอง ใ้ตนเองมีคุณค่าตลอดจนมีเทคนิค มีแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับตนเองไว้ใช้ในการเผชิญปัญหา ใ้ใ้การดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและมี

ความหมายในทุก ๆ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น จึงทำให้ผลของการใ้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภวนิยมยังคงอยู่จนถึงระยะติดตามผล ซึ่งผลใ้คุณค่าแห่งตนในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะทดลองและหลังทดลอง แม้ว่าระยะเวลาของการทดลองจะผ่านไป ก็ไม่ใ้คุณค่าแห่งตนลดลงแต่อย่างใดกลับเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คอเรีย (Corey, 2001) ที่กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมาจากความรู้สึกภายในตัวผู้รับคำปรึกษา และนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเมื่อบุคคลได้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ จนเห็นผลที่ดีขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้น จะสามารถเข้าใจปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับตนมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้วจะเกิดความชำนาญ เกิดการเรียนรู้ว่าถ้ามีปัญหามาแบบใดจะแก้ไขอย่างไร ใ้เหมาะสม บุคคลนั้นจะสามารถแก้ไขปัญหาของตนได้อย่างเหมาะสมตลอดไป

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ สุธัญญา โตสกุล (2549:92) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการใ้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา พบว่า มารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ใ้การใ้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมมีคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง มารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ใ้การใ้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมมีคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล มารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาที่ใ้การใ้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมมีคุณค่าแห่งตน ระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง มารดานอกสมรสที่

ตั้งครุฑไม่พึงปรารถนาที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี ภาวนิยมมีคุณค่าแห่งตนระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

6.1.1 จากผลการวิจัย การให้การปรึกษาตามทฤษฎีการปรึกษาแบบภาวนิยมสามารถเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ต้องขังหญิงคดีอาชญากรรมได้ ควรนำมาเผยแพร่เพื่อเป็นแนวทางสำหรับบุคลากรสายการแพทย์ในเรือนจำ หรือเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการนำโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบภาวนิยมไปใช้ได้จริงในทุกเรือนจำ / ทัณฑสถาน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังหันกลับมากระทำผิดซ้ำ

6.1.2 การที่จะนำวิธีการปรึกษาแบบภาวนิยมไปใช้ปฏิบัติจริง ผู้ให้การปรึกษาควรศึกษาวิธีการให้เข้าใจถึงขั้นตอน หลักการ และวิธีดำเนินการให้ถูกต้องชัดเจน ตลอดจนการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญก่อนที่จะนำไปใช้โดยเฉพาะเทคนิค วิธีการ ข้อดีและข้อจำกัด เพื่อที่จะนำไปใช้ได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ควรมีการทดลองการให้การปรึกษากับผู้ต้องขังเป็นรายบุคคลเพื่อเปรียบเทียบผลการให้การปรึกษาระหว่างรายบุคคลและกลุ่ม เพื่อนำมาพัฒนาการให้การบริการและเพิ่มทักษะผู้ให้การปรึกษามากขึ้น

6.2.2 ควรศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภาวนิยมต่อตัวแปรตาม

อื่น ๆ และกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น ความมุ่งหวังในชีวิตของผู้ติดเชื้อมะเร็ง เพื่อให้เกิดผลการวิจัยที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

■ เอกสารอ้างอิง

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภะ. (2544). **ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

ณัฐพล สัจจะบรรพต (2554). “ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภาวนิยมที่มีต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้พิการ ในสถานสงเคราะห์ผู้พิการและทุพพลภาพ” สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

วิเชียร เกตุสิงห์. (2543). **สถิติวิเคราะห์สำหรับงานวิจัย**. กรุงเทพฯ: เจริญผล

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สุริยวิสาสน์

ศรีวัฒนา ยะภาศคะนอง และคณะ (2549).

แบบแผนการดำเนินชีวิตผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำ : กรณีศึกษาพวักงัดแงะย่องเบา. กรมราชทัณฑ์ สำนักวิจัยและพัฒนากระบวนการพัฒนาพฤตินิสัย

สุกัญญา โตสกุล (2549). “ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภาวนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครุฑไม่พึงปรารถนา” วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

อัศรพรรณ ขวัญชื่น. (2544). ผลการให้คำปรึกษา
แบบกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของ
ผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการจัดการโครงการสวัสดิการ
สังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียว
เฉลิมพระเกียรติ

Coray G. (2001). *Theory and practice of
counseling and Psychotherapy* 6th ed.
California : Book/Cole Publishing company.
Coopersmith, S. (1984). *Self-Esteem
inventories*. San Francisco : Consuling
Psychololgist Press.

